

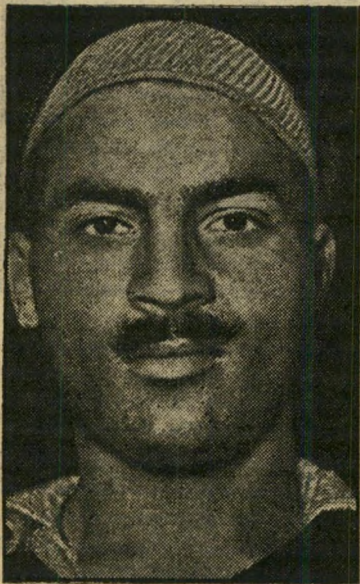
איגרוף

הקרב האחרון

השופט הפסיע לאמצע הזירה, הניף למעלה את ידו עטוית הכפפה של המתאגרף השחור...

קרב זה היה אחד המצויינים בקריירה ה' קצרה של עובד. עורר את נט פליישר, עורך העתון הספורטאי רינג, להעניק לו את תואר המתאגרף המקצוען המצטיין ביותר בניו יורק...

כל הפניות של ראשי יהדות ארצות הברית לא הועילו. השלטונות הישראליים דרשו שעובד ימלא את חובתו הלאומית ככל בני גילו.

מיצ'נא הורנג חנ'אנג' במרכז עזה, סיגוריות 'כנסת'

עליו. הוא היה יכול להתמודד באחד הימים על אליפות העולם, לעשות למען ישראל יותר מכל השליחים, שמשוטטים באפס מע' שה'.

אתלטיקה קלה ה'הספיה הנדרמת

נסרכת הספורט הישראלי. האתלטיקה ה' קלה, היתה רדומה משך שנים רבות. מדי פעם בפעם היתה מתעוררת לקול משק שפתיו של עסקן, שהבטיח לאתלטים נסיעה לחוץ לארץ. אחר היתה שבה ושוקעת בתרדמת מתת.

השבוע היה דומה כי ה'הספיה הנדרמת התעוררה אחת ולתמיד: התאחדות הספורט הישראלי לקחה את שטח הספורט המזונוח תחת חסותה, ערכה השבוע תחרויות מבחן ב' תל-אביב וח'יפה, כדי לקבוע את גבירת צפון הארץ ודרומה. מטרת הנבחרות: ההת' מודדות על גביע אבא חושי, שתיערך ב' קרוב בחיפה.

המבחנים שערכו בחיפה היו רבי לקת, הביאו לקביעתם של כמה שיאים חדשים את התוצאה היפה ביותר השיג דוד קושניר (הפועל יורעאל) בקפיצה לרוחק. הוא קפץ למרחק של 6.93 מטר.

מלחמת נשים. במבחנים התל-אביביים היתה ההתמודדות חריפה יותר. הקרב העיקרי היה נטוש בין שתי נשים - האחת אלופת אסיה בקפיצה לגובה, השניה אלופת-מכבי. לאחר מאבק קשה נצחה תמר מטל-שומאכר את אלופת תחרויות מאנילה, האוכה קרביצקי קראוס (שער העולם הזה 866) תמר הגיעה לגובה של 1.50,5 מטר, ואילו האוכה הגיעה רק לגובה של 1.45,0 מטר.

קהל הצופים היה מרוחק ונלהב. אולם היה ברור כי זהו רק ראשית יקיצתה של הנסיכה הנרדמת.

עזה

הדג שנלכד

כאשר התנהל החודש, משפסם של עשרת נאשמי הריגול בקהיר (העולם הזה 829) התעוררה במצריים סקרנות עזה לגבי בעיית הריגול הישראלי. השבועון המצרי אחר סאעה, מיהר לספק סקרנות זו, שלח כתב וצלם לבקר אצל דגריגול שמן, שישב מאחורי רשתות הברזל של כלא עזה. ה'הג: מוחמד אבר'מוסה, שנידון לעבודת פרך' עולמית על ריגול לטובת ישראל.

מוחמד, צעיר שחרחר ומשופם, בעל עיניים חומות-יוקדות, שמח לקבל את פני האור' חים, שג'יחנו במקצת את חיי-הכלא האפורים. הסיפור על מעצרו והרשעתו זרם מסיו בשטף, פורסם במלואו על-ידי אחר סאעה. הפרשה היתה ארוכה, התחילה עוד באביב 1954, כאשר ניגשו השלטונות הצבאיים של רצועת עזה לאמן גדוד ראשון של טירונים מבנה המקום. המצרים שיערו שסוכני המור' דיעין הישראלי היו מעוניינים ביותר בפר' טים על אימונו של גדוד זה. על כן הגבירו את השמירה על סביבות המחנה של הגדוד, בלשו, יחד עם זה אחרי כל המקומות, שהיו חשודים כמשמשים להעברת אינפורמציה.

מסעות מפתוריים. אחד המקומות ה' חשודים ביותר היה מחנה השבט הבדחי ערב אל-קאטארות, שהשתרע בחלקו בשטח מצרי ובחלקו בשטח ישראלי. סוכני הריגול הנגדי המצרי התחילו לשובט במחנה השבט, העלו במהרה פרטים רבי-משמעות: שנים מבני השבט, אברהים ח'ג'אני ומוחמד אבר'מוסה, יצאו למסעות ארוכים-מסוריים, חזרו ל' אוהליהם כשכיסיהם מלאים כסף, סירבו לדבר על מעשיהם.

החשדות הלכו וגברו, הפכו באחד הימים לחדאות כמעט-מוחלטת: השניים נראי משו' טים ליד מחנה הגדוד המקומי, המצרים לא עצרו את אברהים ומוחמד בו במקום: הם רצו ללכוד אותם בקרבת הגבול הישראלי, קיח ללכוד איהם יחד גם את המרגל היהודי 'יעקב', שהפך לדמות אנדית ברצועת-עזה.

שיא דרמתי. העיקוב אחרי שני החשר' דים גבר, נסתיים ב'20 במאי 1954 בשיא דרמתי. יום לפני כן יצאו מוחמד ואברהים ה' לאחד ממסעותיהם המסוריים. הסוכנים ה' מצריים עקבו אחריהם עד הגבול, הניחו להם לעבור לשטח הישראלי, חיכו בסבלנות ל' שובם.

הסבלנות נשא פרי. בחצות הלילה ראו הסוכנים האורבים שתי דמויות חומקות מ' כיוון הגבול הישראלי, נכנסות לאחד מפתורי עזה, הארת-אל, זייתון, מסתרות בבקתה. מיד הוקפה הבקתה על ידי כוחות צבא ומשטרה. השניים נעצרו, והחיפוש שנערך בכליהם העלה כמה וכמה חפצים, שהוכיחו את אשמתם:

- אקדה פאראבלום טעון.
● קופסת סיגוריות כנסת, מתוצרת ישראל.
● גיליון של החמון הערבי-ישראלי אל' יום מתאריך ה'19 במאי.

ת-א-תלייה חדש. מכאן ואילך התפתחו העניינים במהירות. לאחר חקירה קצרה הובאו אברהים ומוסה לדין צבאי. השופטים שמעו עשרות עדויות, בתוכן את דבריו של קצין מודיעין מצרי, שטען כי השניים מעורבים גם ברצח הקצין המצרי, נבל אברהים אל-טכאח, אשר נמצא הרוג בקרבת הגבול.

לבסוף בראשית יוני, הוצא פסק-הדין: אברהים אל ח'ג'אני, שנתגלה כיוזע עברית על כוריה, הורשע באשמת ריכוז חוליית' המרגלים, נידון להיתלות בצחארו עד יציאת נשמתו. מוחמד אבר'מוסה, אשר לא ידע עברית, נידון לעבודת-פרך עולמית.

למרות עצמותיהם של נכבדי-עזה, שרצו ליהנות ממחנה-ההמתה הראשון מאז המלחמה, דרשו לתלות את אברהים בכיכר העיר, ניתלה המרגל בתא-התליה החדש, שהוקם בבית הסוהר המרכזי של עזה. הוא שתק עד הסוף. מוחמד ביכר לדבר. הוא הודה לדברי ה' עתון המצרי. בריגול לטובת ישראל אולם הדבר לא הביא לו את החנינה המקחה. אמר הוא בחיוך מריר לצלם אחר סאעה: 'תוכל לשלוח לי את התמונה. הכתובת שלי לא תשתנה'.

Advertisement for Solaire featuring a scale of justice and text: 'אנחנו עומדים על אדנה', 'המדע הנו חלק בלתי נפרד בחיי יום יום...', 'אתה עמוד על סולאיר'.

Advertisement for 'Rifa' (רפא) featuring an illustration of a whirlpool bath and text: 'היש לך כאבים...', 'רפא - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495', 'כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / חדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע'י התעמלות רפואית...'